

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 26785, ת. ד. 186. מען למברקים: "עולמפרט". המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שדה בע"מ, ת"א, טל. 31139. התפצה: שדך סופר ובניו, תל-אביב. חסות: איננה אחראית לתוכן המדועות.

עורך כיתוב: עורך הבית: עורך המערכת: שלום כחז עורך משנה: רוב איתו

העתון הנקרא ביותר במדינה

גילוי קרי

הם עושים את הטוב בעיני אדוניהם, זרי כה לעורר למחשבה. כי הנה עוקץ הענין. השאלה אינה: האם תנועת-החרות מכינה פלוגות-סער? (התשובה: לא). השאלה היא: האם יכולה תנועת-החרות להשתלט על ההתלהבות האלימה שהיא עצמה יוצרת בקרב חוגים מסויימים של חברה הצעירים, המסוגלים להוליד פלוגות-סער? מותר עצמם? בכל תנועה יש שני סוגי-השפעה: זו העוברת למעלה למטה, וזו העוברת למטה למעלה. כל מנהיג הוא גם מונהג. תנועת-החרות הצליחה לקנות לה אחיזה בקרב אלפי בני-נוער מן השכבות המוקפחות ביותר, שלא חונכו מעולם למעשים דמוקרטיים אמיתיים. הם נמשכים אל תנועת-החרות, מפני שנדמה להם (בצדק או לא בצדק) שהם לא במאורגן ולא ביחידים. מניעה בחופשי הדבור וההבעת דעה בפומבי ובציבור, מן געת בעקרונות הדרר הבית"רי. על כן כל

השבוע שוב הוכח כוח העתונות בצורה חיתכת. הארץ והעולם הזה פירסמו, בזה אחר זה, את הסמל החדש של עשור, חברה פרטית, בצד סמל ועדת-העשור הממלכתית. מראהו החדש הוכיח לכל כי נעשה כאן נסיון מחושב להפקיע סמל לאומי לצרכים פרטיים מפוקפקים מאד, בידי אנשי-החסות של מש"רד ראש-הממשלה. שעות מעטות אחרי הופעת גיליון העולם הזה, שנשא על שעריו את שני הסמלים, הריץ משרד ראש-הממשלה מכתב לחברת עשור, האוסר עליה להשתמש בסמל הווי מה לסמל העשור. מובן שזה רק צעד קטן לעומת התגובה הדורשה לאור גילויי העולם הזה ותגובתם אחרים בשערוריית-העשור. השבוע שוב נע"ה נסיון גואש ליצור קשר-השתקה של העתונים היומיים מכיב לנושא זה. מובן מאליו שהיא יופר עליוני העולם הזה.

העולם הזה

מכתבים

בערת הפיצוץ
באמר העורך "פלוגות הסער" (העולם הזה 1181), הינו תמורד רדד וסימן פניתי חר"י משפטי. אם עד עתה חשנו לפני מנגנונים משטלתיים חשאים, שאיש אינו מספק עליהם מלבד אנשים סטוימים מאד, נראה לי כי הניעה השעה לחשוב על הצד השני של הסבע. בסערת הפיצוץ של האסיפה של החוג המדיני של תמיר ושות', שכתבו דבר אחד - לפני עשרים שנה היו פיצוצים אלה תופעות יום-יומיות בחיי הציבור בארץ, או, כמו במקרה זה, בחיי המפוצצים אותם אנשים, שתלמידיהם פוצצו את אסיפת יות; תמיר, קשה לי לחלום מה מסוכן יותר: מנגנוני חושך או פלוגות סער במדינה ועו"רה כמו שלנו.

בנימין אפרתי, גבעתיים

לפני שבועיים התקיימה אסיפה דומה בירושלים. תוך נאומו של תמיר רבו קרוי אור-הבניים, המנומסות אמנם, כלפיו. תשר בותו על קריאות אלה, חשפו לעיני כל את הריקנות של החוג המדיני. אין להניח, כי מחשך אסופותיו של החוג היתה מסכירה תנועת החרות.

תנועת החרות הוצגה באור ענום עם מאמצי השפלים לפגוע בחופש-הדבור של דוברי התנועה החדשה מיסודם של ז'בו טינסקי, תמיר וד"ר ליכוביץ. הייתי נוכח בעצמי באולם, ומנרבי, משום כדי להקי שוב לתמיר, ואם לא אנשי הוות, לשער הכרוי לנשק ולמחמת של תמיר, הפרעו זה, הרי אני יודע מי הפריע לו. הכחשר ליה של חרות מעוררות לענ בלבד. מצב המוקרטיה בארץ נראה מסוכן אם מפלגת האופוזיציה כבר כותמת אל הפה למקברים.

שמעון בר-עזרי, ירושלים

היא פגיעה חמורה בחופש הדבור ובחופש הבחירות. ואם נורם אחר יתחיל להשתמש בשיטה פסולה זו, הרי היא עלולה להעשות כללית ולמנוע מן האזרחים להשתמש בזכותם לשמוע ולהשמיע.

אחר בדיקת פה-פה נוכחתי לדעת כי נוער ביה"ר, במידה והיה נוכח באסיפת העם ב"מנרבי", לא גרם לשום הפרעות, לא במאורגן ולא ביחידים. מניעה בחופשי הדבור וההבעת דעה בפומבי ובציבור, מן געת בעקרונות הדרר הבית"רי. על כן כל

חילוי צה"ל במיצעך

מקרה כזה, כאשר יובא לידיעתנו ותוכה אסירות, ינקטו בקשר אליו האמצעים הי"דרושים.

ליברמן, נציב בית-ד בארץ-ישראל, תל-אביב

סוף שחור - למי?
הכתבה "סוף שחור - לעשור" (העולם הזה 1181), באה להוכיח, למרבה דאבוני חלב, שנעו השחיתות שהתפשט לאחרונה במימדים מראניים, יוחד למחלה מראיבת.

מחברת, תל-אביב

מה בדיוק היתה הכוונה בעצירת הקריירה הצבאית? האם יכול אדם, שהצבא מצא בו רופי, להמשיך לשירת את המדינה?

א. מ. תל-אביב

מכל הכתבה על העשור, התרשמתי רק כי לקצין הצבא נוב, היתה סיבה או אנטיסמיה אישית לעובדה האורחיים של ועדת הי עשור. אז מה? זו זכותו של כל מנהל לעבוד עם האנשים הרצויים בעיניו. סבעי הערב כי קצין-צבא בכיר, הרגיל במטלות ובקצב הצבאי, יעדיף לעבוד עם קצינים-צבא - ויהיו אפילו קצינים-כפי שקראתם להם - ולא עם אזרחים הרגילים בעזרת עבודה אחרת. כאזרחים יכולים אתם לנגות גישה זו, בוודאי לא להכניז אותה.

קצין לשעבר בצבא הקבע, ירושלים

דבר אחד ברור. הסוף השחור לעשור יביא התחלה מזהירה לעובדיו.

ברוך אלעד, תל-אביב

פתק יבן
התפנית" העולם הזה (1181) משקפת לדע"י תי, היטב את מה שעלול לקרות בבחירות לכנסת הרביעית. ברור לגמרי כי עליית חרות וגם ירידת מפא"י (על השבוע נרור) תהיה משמאל). לא תשנה במאומה את פני הדברים בכנסת הבאה. השאלה היא רק מה על הבחור השמאל לעשות. עלי - מאחר ובידי-הידיים אי אפשר לשנות את החוצאות הצפויות מראש, חייב כל אדם הנמנע מהצי בעה מסיבות מצפוניות, לא לעבד בביתו ביום הבחירות, אלא לו ללכת לפלמ"י לשל" של תביבת הקלפי פתק לבן. היתה זו מאח"ז של האזרח הקטן נגד הקנזיה המשתתת,

הכופה את משרד השחיתות על המדינה כי תופעת-קבע.

לא לפרסום
מאתר ועניינו של ראש מועצת נחלת-יהויה, דה, אלימלך ציפרמן (צמיד) (העולם הזה 1107, 1108), עומר להתברר בימים הקרובים בכני המוסר לביקור רת מרכזית של מפ" לגת פועלי ארץ-ישי: ראל, אורה לבב מאד אם תשלחו לי את גליונות העולם הזה העוסקים בפרשה זו. החומר שהתפרסם כי "שבועונכ, הביא את הכרי המופרד להת" עניין בפרשה.

צמיד

אנכ, תעלוף נוסף של ציפרמן-צמיד: כלב נחלת-יהודה-ישי כן משקו של יוסף נפולסקי, שמפאת מי צבו הקשה נאלץ לי סכרו. מצבו של המשק, ומיקומו בין שני החובות ראשיים במקום, העלו את ערכם של ארבעת הדונסים שלו מאד מאד. הכוונה היי תה לרכוש את המקום לצורכי המועצה, לה קים יש מן ציבורי על שמש של בני נחלת-יהודה שיכלו במלחמת העצמאות. והנה התי ברר, כי בעוד ציפרמן-צמיד הקצה, בתק ציב המועצה, סכום מנופח של 8000 לירות לצרכי הקמת הנו, הוא ניהל באופן פרטי משיאומת על רכיבת חצי מהמשק לצרכיו הפרטיים. לעמרו במקום היווה לחץ הו על המוכר והו על פקדיו הקרו הקיימת, האל" צים לאשר את הרכישה.

הורי הבנים שינפלו מנו בסכתב לליטכה הראשית של הקרנה-קיימת, דרשו לעכב את ההעברה, עד היום טרם נענו. אבקשכם לא לפרסם את שמי.

אורה, נחלת-יהודה

נח"ל לא-גרמני
התעוררת עם חברי כי החיללים המופיעים בשער יום-העצמאות של העולם הזה (1124) אינם כלל ישראליים, כי אם גרמניים. גם ה פנים וגם קובעי-הפלדה העירו על כך. אם צדדתי, הרי זה לא היה בסדר מצדכם לחשי-תמיט בשיטה זו לניהול העפולה אנטימילי-טריסטית.

תנן גלי, ירושלים

הקודא גלי מפסיד. תמונת חלק מחיילי הנח"ל שהופיעו בשער, בחיתוך המראה גם את תגי יחידתם - ראה תמונה.

פצצת צחוק
לו היה קיים בארץ פרס לקריסטורה טוצלחת, בדונמת, פרס פוליצר" לעתונות, היה מניע בלי ספק לזקי על הקריסטורה המוצלחת של השבוע, "עוד לא נוחסה הי שלשלת" (העולם הזה 1181). במשך קורי את כל הגליון לא הייתי יכול להתאמק והי ייתי מתפרץ מדי פעם ככלי-צחוק.

יצחק בר-כיכבא, ירושלים

רציתי לראות המויות נוספות בקורי קטורה של זקי. אולם אני מכינה כי המקום כעמוד לא מספיק.

רות לבני, נהריה

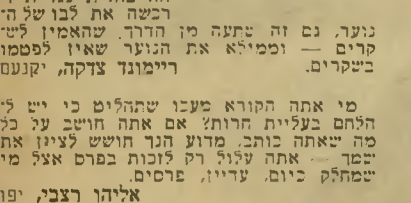
אתם מספקים חומר לאנטישמים. נדמה לי כי בנייה-גוים מההפרד יוליוס שטרייכר על הניולר ומחיד כלל מה.

יצחק רבינוביץ, נס-ציונה

מדוע נראה השליח האומי כל-כך עזוב? ובכלל, עם פיצוץ כזה איך אפשר לעשות רושם על החיכות?

אלימלך בלאט, רמת-הרמ

מחאה ספונטנית
בתשובה למכתבו של קורא מעכו (העולם הזה 1129): הנני אחד

צדקה

מי אתה הקורא מעכו שתהלים כי ייש לי הלחם בעליית חרות? אתה חושב על כל מה שאלתי כותב, מדוע הני חושש לעיני את "ישר" - אתה עלול רק לזכות בפרס אצל מי שמהלך כיום. עדיין, פרסים.

אלהו רצבי, יפו

מה שקרה בשבוע שעבר במנרבי (העולם הזה 1181) הוא הוכחה חותכת כי הקורא מעכו צדק במכתבו. פלוגות סער, הפעילות בידיעת או כחוסר ידיעת הצמרת, מפונכות הרבה יותר ממנגנונים סמויים, המכוונים לי פחות על-ידי מי שעומד בראש.

קורא קבוע, חיפה